

L'ATTIVITA' POLITICA

2. Πρώτον μὲν οὖν ὑποκείσθω πολιτεία καθάπερ ἔδαφος βέβαιον καὶ ἰσχυρὸν ἢ προαίρεσις ἀρχὴν ἔχουσα κρίσιν καὶ λόγον. ἀλλὰ μὴ πτοίαν ὑπὸ δόξης κενῆς ἢ φιλονεικίας τινὸς ἢ πράξεων ἐτέρων ἀπορίας. Ὡσπερ γὰρ οἷς οὐδὲν ἔστιν οἴκοι χρηστὸν ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσι, κἂν μὴ δέωνται, τὸν πλείστον χρόνον, οὕτως ἔνιοι, τῷ μὴδὲν ἔχειν ἴδιον ἄλλο πράττειν ἄξιον σπουδῆς, ἐμβάλλουσι ἐαυτοὺς εἰς δημόσια πράγματα, τῇ πολιτεία διαγωγῇ χρώμενοι. Πολλοὶ δ' ἀπὸ τύχης ἀψάμενοι τῶν κοινῶν καὶ ἀναπλησθέντες οὐκέτι ῥαδίως ἀπελθεῖν δύνανται, ταῦτό τοις ἐμβάσιν εἰς πλοῖον αἰώρας χάριν, εἴτ' ἀποσπασθεῖσιν εἰς πέλαγος, πεπονθότες· ἔξω βλέπουσι ναυτιῶντες καὶ ταραττόμενοι, μένειν δὲ καὶ χρῆσθαι τοῖς παρούσιν ἀνάγκην ἔχοντες·

Λευκᾶς καθύπερθε γαλάνας
εὐπρόσωποι σφᾶς παράειραν ἔρωτες ναῖας
κληῖδος χαραζιπόντου δαιμονίαν ἐς ὕβριν.

Οὗτοι καὶ μάλιστα διαβάλλουσι τὸ πρᾶγμα τῷ μετανοεῖν καὶ ἀσχάλλειν, ὅταν ἡ δόξαν ἐλπίσαντες ἀδοξία περιπέσωσιν ἢ φοβεροὶ προσδοκήσαντες ἐτέροις ἔσεσθαι διὰ δύναμιν εἰς πράγματα κινδύνους ἔχοντα καὶ ταραχὰς ἄγονται.

Plutarco